

Forlagsstillerne at være besynderligt at betinge Retten til at fordrø Cieren af det paagjældende Dyr ikkændt Bøde af, at man kjender Cieren. Der er ikke nogen Grund til, at den paagjældende ubekjendte Cier ikke skal bøde ligesaa vel som en ham bekjendt Cier. — Forslaget under Nr. 3 vil jeg at gaa ud paa, at der skal tilføies, at Cieren af det paagjældende Dyr skal kunne fritages for at betale saa meget, som Optagelsespengene vilde have udgjort, naar han oplyser, at den stete Ufred er ham utilregnelig. Det forekommer os, at Villighed i høj Grad taler for en saadan Bestemmelse, thi det er jo meget muligt, at Cieren af Dyret er fuldstændig uskyldig i, at det er kommet løs. Navnlig naar man vil tænke sig det Tilfælde, at de Dyr, som man ikke har kunnet optage, netop fordi det er blevet jaget af dem, der have forsøgt at optage det, maasse har strejket om paa forskellige Cieres Grunde, vil det kunne hændes, at samtlige Optagelsespenge vilde komme til at udgjøre et ikke ubetydeligt Beløb. Naar Cieren er uskyldig — det kan jo endog tænkes, at Nogen har sluppet Cierens Kreaturer løs imod hans Villie — vilde det dog være meget haardt, om han skulde betale Alt, hvad disse Optagelsespenge kunde have udgjort, naar man vilde lægge dem sammen. Jeg skal endnu sige til, at der er saa meget mere Grund til enten at betinge Cierens Forpligtelse paa dette Sted af, at der paahviler ham nogen Skyld, eller i alt Fald til at gjøre ham det muligt at slippe for at bøde, naar han kan godtgjøre sin Uskyldighed, som der her er Tale om en Bøde, og man forsaavidt er kommen ind paa et noget andet Omraade end paa andre Steder i Loven, hvor der er Tale om Erstatning og deslige, som Dyrets Cier skal betale. Da der nemlig her er Tale om en Bøde, følger det af de almindelige Regler om Bøder, at Vedkommende i Mangel af Betaling kan komme til at affone Bøden, men det vil dog formentlig erkjendes, at det vilde være meget urigtigt, om en Mand, som kan godtgjøre sin fuldstændige Uskyldighed, skulde være udsat for at blive sat

i Fængsel for at affone de Bøder, hvorom der kunde være Tale. Jeg antager, at dette er tilstrækkeligt til Forklaring af de to Forslag, jeg har været med til at stille.

Steenstrup: Som det vil erindres, var der ved 2den Behandling stillet et Forslag til § 1, som den høitærede Minister, skjøndt han erklærede, at han godt kunde billige Tanken deri, dog ikke kunde modtage, da han fandt, at det laa udenfor Lovens. Nu have et Patcerede Medlemmer tillige med mig stillet et nyt Forslag, som i sine Forordninger gaar langt mindre imod Lovens Tanke, eller rettere sag vi tro, at det for at fyldestgjøre Lovens Tanke om Vælfred er en Nødvendighed at vedtage Forslaget. Det ved anden Behandling stillede Forslag gjorde den ærede Minister ogsaa en Formalitetserklæring imod, som jeg imidlertid antager ikke var besøiet, men berøede paa en Misforstaaelse. Det er i det Hele ikke vanskeligt, naar man ikke synes om Tanken i et Forslag, da at faae Noget at indvende imod det; man behøver i saa Henseende ikke at gaa langt for at finde Exempler. Jeg skal saaledes henvise til § 1, der opregner en hel Del Ting, paa hvilke Skade skal erstattes nemlig: Mark, Eng, Græsengang, Hede, Skov og Have m. v. eller Løvemosse, Kilt, Hegn, Plantninger, Grøfter, Bete, Droer og deslige; men netop ved at opregne en saadan Masse Gjenstande kommer man let til at sige for meget. Skjøndt der er nævnt saa særdeles mange Ting, er der ikke sagt Noget om, at Skade paa Bygninger skal erstattes; men det er dog klart, at man, naar en Flaak Kvæg kommer ind i et Drivhus eller til en Gade, hvis Tag gaar langt ned mod Jorden, og gjør Skade paa samme, maa kunne forlange denne erstattet efter Lovens Tanke. Det er altsaa meget let at finde paa Formalitetsindvendinger, naar man ikke synes om et Forslags Tanke. Hovedhensigten med vort Forslag er for det Første at staffe Fred paa Vælene og for det Andet saa vidt muligt for Mennekers